

de i Lov om Vands Afledning og Benyttelse af 28. Maj 1880 §§ 5—10 indeholdte Regler om Behandling af Sager for Vandsynsmændene blive at følge. Paaanke af Vandsynsmændenes Kendelse til Landvæsenskommissionen skal iværksættes inden 4 Uger efter Kendelsens Afsigelse at regne. Oprejsningsbevilling kan meddeles af Landbrugsministeren inden 3 Maaneder efter Kendelsens Afsigelse. Bevillingen meddeles uden Betaling. Er det paagældende Vand et Hovedvandløb, bliver Sagen at indbringe for Landvæsenskommissionen. Forinden Kendelsen afsiges, skal Landbrugsministeriets tilsynsførende med Ferskvandsfiskeriet tilkaldes, for at han kan afgive sit sagkyndige Skøn i Sagen, om hvis Udfald der endvidere skal gives ham Meddelelse. Ved Sagens Afgørelse bestemmes tillige, af hvem Omkostningerne ved Forretningen blive at udrede overensstemmende med de i Lov af 30. December 1858 om Landvæsenskommissioner og Overlandvæsenskommissioner § 16 indeholdte Regler.

§ 4.

I Tilfælde af Sammenstød mellem Fiskeriet i de fælles ferske Vande og andre Interesser i disse gælder den Regel, at Fiskeriet bør vige for Vandets og Vandløbenes Afledning og Afbenyttelse i Agerbrugets Interesse, dog kun mod fuld Erstatning, at Vandets Brug til Fiskeri og industrielle Anlæg er ligeberettiget, saaledes at den ene Brug ikke kan tilpligtes at vige for den anden, samt at enhver er berettiget til ud fra sin Ejendom at benytte disse Vande til Sejlads eller Pramfart — dog ikke, naar det bevislig er til Skade for anden Mands Fiskeri, medmindre dertil haves særlig Lovhjemmel eller anden lignende Adkomst.

§ 5.

Fra Landbrug, Mejerier, Sygehuse, Vadskerier, Gasværker, Fabrikker, Slagterier og lignende Anlæg samt fra Byer, der forinden denne Lovs Ikrafttræden have haft Afløb til de i § 1, 1ste Stykke, omhandlede Vande, er det forbudt i disse at udkaste eller udlede Stoffer af saadan Beskaffenhed og i saadan Mængde, at Fiskeriet derved kan tilintetgøres eller i væsentlig Grad skades, medmindre Anlæggets Ejer eller vedkommende Kommune er eneberettiget til Fiskeriet i hele det paagældende Vand. Fremkommer der Klager fra en eller flere i Vandløbet fiskeriberettigede over, at saadan Ødelæggelse eller væsentlig Forringelse af Fiskeriet finder Sted af anførte Aarsag, bliver Sagen at afgøre ved Kendelse af de i § 3 nævnte Myndigheder, der, naar Klagen findes berettiget, tillige skulle foreskrive de nævnte Virksomheder eller kommunale Bestyrelser, hvilke Foranstaltninger der efter Forholdenes Natur og indenfor rimelige Grænser kan træffes, og hvorved Ulemperne kunne hæves, dog at Anlæg og Ledninger, der af Sundhedskommissionen anses for nødvendige i sanitær Henseende, og som ikke uden uforholdsmæssig store Bekostninger kunne gives andre Udløb, nyde Fortrinnet for Fiskeriets Interesser.

Naar der fra Anlæg og Byer, som ikke tidligere have haft Afløb til de nævnte Vande, ønskes et saadant Afløb, maa, forinden Arbejdet paabegyndes, de i § 3 nævnte Myndigheder samt et Medlem af vedkommende Kommunes Kommunalbestyrelse tilkaldes; disse Myndigheder foreskrive da, hvilke Foranstaltninger der til Sikring for Fiskebestanden ville være at foretage.

Naar de nævnte Myndigheder anse det for fornødent, eller en Part forlanger det, skal der, forinden Sagen afgøres, tilkaldes teknisk sagkyndig Assistance, der dog ikke deltager i Sagens Behandling og Paakendelse, men kun har efter Myndighedernes Bestemmelse at udtale sig skriftlig eller mundtlig over de Punkter, hvorom Erklæring ønskes. De derved foranledigede Udgifter blive at behandle som andre Omkostninger ved Forretningen.